

FIATAL NEVELŐK FÓRUMA

AZ IFJÚSÁGÉRT, AZ IFJÚSÁGNAK: A KINCSEKERESŐ

Egy flotta indul el legénységével, hogy rövid idő alatt kincseket gyűjtsön, s a kincsek élvezésének részeseivé tegye az ifjúságot. A kincs megtalálása, ennek összegyűjtése sok lelkes matrózt, elszánt igazi hajóst követel. A kincs megtalálása, annak napfényre hozatala nem elég. Be kell mutatnia, még kell szeretetenni e kincs titkait, szépségeit.

Erre vállalkozott a Szegedi Tanárképző Főiskola tantárgypedagógiai folyóirata, a Módszertani Közlemények, amikor 2000 példányban megjelentette, a 10—14 éves ifjúság számára, a Kincskereső c. szépirodalmi folyóiratot.

Az első szám — ahogyan a szerkesztőség a többit is tervezi — 32 oldal terjedelmű. Fedőlapján egy vitorlás hajó hívja útra a gyerekeket. „Új lap kerül a fiatal olvasók kezébe; nem olyan gyakori esemény ez, hogy különösen ne örvendezzünk rajta” — írja Darvas József az első oldalon megjelent köszöntőjében. A Kincskeresőt engedni és küldi útjára, hogy megkezdjé régen várt szolgálatát.

A köszöntőt Weöres Sándor: Év kezdetén és Zekl Zoltán: Hajnali vendég c. rövid versei követik. A lap főszerkesztője, Hegedüs András Gárdonyi Géza, az Egri csillagok fényében címmel az aktualitás jegyében (70 éve jelent meg a regény) villantja fel azt a kuriózumnak számító történetet, amely az Egri csillagok kompozíciójának kialakításához járult. Az Egri csillagok írójának egy elbeszélése is olvasható Petőfi botja címmel.

A Kincskeresőben tovább tallózva örömmel olvashatjuk Tréfás versek címmel Devcséri Gábor írását. Verse különböző állapotokról ad tréfás interjút: A tréfás versek között olvashatjuk:

„A hód, arcán enyhe pirral,
csokolózik a tapirral.

Rossszalja a jegesmedve:

»Nem vagytok még megesketve«!»

A versek tartalmát a hangulatos kis illusztrációk teszik szemléletesebbé.

Számos kincset rejteget még az első szám. A tarsolyban van még az orosz irodalom jeles alakjának Lev Tolsztojn két

tanulságos meséje A nád és az olajfa, valamint A két jóbarát. Képes Géza fordításában Szergej Jeszenyin A kutya című versét olvashatja a lírát kedvelő fiatal olvasó. Nagy értéke a Kincskeresőnek, hogy az általános műveltség megalapozására, az egyre gyakrabban felvetődő kérdésekre is szolgáltató ismeretanyagot. Ezeket a célokat szolgálja Vikár László: Zöld erdőben, ... c. írása, amely arra vállalkozik, hogy sorozatként megjelenő egy-egy írásával a népzene-kutatásról számoljon be az érdeklődőknek. De „Belépünk a képbe” Karátson Gábor írása is újabb adalék a művészeti neveléshez; a műalkotás helyes szemlélésének kialakítására.

Ez év márciusában elhangzott rádióinterjúban Nemeskürthy István azt fejtette ki, hogy az ifjúság jól tud filmet nézni, meglátja, tudja a filmben lévő értékeket, — nos Fakan Balázs: Hogyan készül a film? c. folytatásos írásában ezt szeretné megalapozni és továbbfejleszteni. Cikksorozatában a film elkészítésének körülményeit, a filmkészítés útját ismerteti lapunk olvasójával.

A tréfás „nyelvtörő és nyelvgyötrő” nyelvi játékok a helyes kiejtés gyakorlását, csiszolását, a hangképzés tisztaságát szolgálja. A magyar nyelv zeneiségének felfedezésére is készített játékos nyelvtornájával Vargha Balázs. Külön értéke, hogy ösztönzi a gyermekeket nyelvtörő mondókák szerkesztésére.

Az újért — a Kincskeresőért — való rajongás és szeretet közben fel kell vetnünk, meg kell találnunk a lap felhasználásának alkalmait, módjait és lehetőségeit. Csábító a feladat, sok új variációja van, hogy a Kincskeresőt a kincskeresés szolgálatába állítsuk. Ki kell, hogy bővítse, gazdagítania kell a tanítási órákat, értékesebbé, tartalmasabbá kell tenni a Kincskeresőnek a fiatalok szabadidejét.

Adjon fényt és színt, keresse, biztosítsa és találja meg azokat a kincseket, amelyek egy felnövekvő generáció szellemi igényeit biztosítja a technizálódó világban.

Apró Tibor
magyar-orosz szakos
főiskolai hallgató